

Délvidéki ifjúsági túra

2013 október 11-13.

A Városmajori Márton Áron Alapítvány és a Muzslyai Szórvány Alapítvány együttműködésének eredményeképp (többek között) 23 fiatal – köztük én is – mehetett Délvidékre egy hosszabb hétvége erejéig.

Szállást és ellátást a muzslyai Emmausz Kollégium, ill. az azt működtető szalézi atyák, házigazdáink biztosítottak nekünk. Már első este nagy szeretettel fogadtak minket, másnap pedig teljesen gondjaikra voltunk bízva. Egy muzslyai cserkészörs és Zoltán atya kíséretében meglátogattuk Nagybecskereket, a piarista és a püspöki templomot, ahol látogatásunk emlékére szalagokat helyeztünk el. Délután Belgrádba utaztunk, ahol a várat látogattuk meg és sétáltunk egyet a város utcáin. Este vendéglátóink szabadtéri sütögetéssel vártak, mely után közösségi játékokat játszottunk éjszakába menően.

Vasárnap részt vettünk a családosok miséjén, ahol mindnyájan meglepődve konstatáltuk, hogy mennyire sok gyerek ül a padokban. Mise után alkalom nyílt egy kis beszélgetésre, és több (a muzslyai családosok budapesti útjáról) ismerős fiattal és családdal tudtunk újra találkozni. Egy fantasztikus pörkölt és a búcsú után hazafelé Péterváradot és Szabadkát látogattuk meg, ahol bureket (tradicionalis helyi ételt) vacsoráztunk.

Az túra ifjúságot összetartó és összehozó erején és a jó hangulaton kívül is rengeteg értéket és élményt adott mindnyájunknak. Rengeteg gyönyörű helyet látogattunk meg, rám talán az Aracsi pusztatemplom és Szabadka tette a legmélyebb benyomást. Nagy élmény volt megtapasztalni azt a kiapadhatatlan vendégszeretetet, amit Stojan és Zoltán atyától és mindenkitől tapasztaltunk, akivel találkoztunk. Bárhova látogattunk, mindenütt volt (egy vagy több) ember, aki időt szánt arra, hogy egy számára főleg ismeretlen fiatalokból álló csoportot körbevezessen egy városban, várban vagy templomban.

Mi mindössze annyit tudtunk nekik adni, hogy megerősítettük vendéglátóinkat, hogy nincsenek egyedül és, hogy érdeklődünk irántuk. Cserébe - látva, hogy mennyi nehézség és minden körülmény dacára őrzik magyarságukat - a mi identitásunk is erősödött, új támaszt kapott. Gyönyörű pillanatok voltak, amikor a szentmisén együtt imádkoztunk vagy a templomban együtt énekeltük a Himnuszt; szinte tapintható volt, hogy összetartozunk és felelősek vagyunk egymásért.

Köszönet vendéglátóinknak, az út szervezőinek és résztvevőinek és mindenkinek, aki bármit is hozzá tett ahhoz, hogy ez az utazás létrejöhetett.

Doma